

Οι δύο φίλοι

Ένα παραμύθι της Νίκης Σκουτέρη
για τη φιλία

Ο Μάρκος κι ο Πέτρος είναι δύο πολύ καλοί φίλοι!

Μένουν στην ίδια γειτονιά, τους αρέσουν τα ίδια φαγητά, κυρίως πατάτες τηγανητές και μακαρόνια, τρελαίνονται να παίζουν κυνηγητό και κρυφτό. Και οι δύο ονειρεύονται όταν μεγαλώσουν να γίνει ο ένας τερματοφύλακας κι ο άλλος επιθετικός παίχτης στην αγαπημένη τους ομάδα Κεραυνός.

Φυσικά οι μητέρες τους είναι κι αυτές οι καλύτερες φίλες και αρκετά απογεύματα τα περνούν παρέα η μία με την συντροφιιά της άλλης απολαμβάνοντας το καφεδάκι τους και καμαρώνοντας τα βλαστάρια τους.

Όλα πηγαίνουν πολύ καλά μόνο που το τελευταίο διάστημα ο Μάρκος έχει ζωηρέψει. Στο σχολείο άρχισε να γελά πολύ δυνατά με τα αστεία των άλλων παιδιών, χωρίς να σηκώνει το χέρι του πεταγόταν κι απαντούσε σε ερωτήσεις της δασκάλας, με το που χτύπαγε το κουδούνι για διάλειμμα έτρεχε πρώτος έξω συμπαρασύροντας σχολικές τσάντες, μολύβια και ξύστρες.

Κι όχι μόνο αυτό ζητούσε κι από τον Πέτρο να κάνει το ίδιο. Ο Πέτρος αγαπώντας πολύ τον φίλο του κι έχοντάς του εμπιστοσύνη τον ακολουθούσε στις ενέργειές του αυτές.

Μέρα με τη μέρα ο Μάρκος άλλαζε συμπεριφορά μέσα κι έξω από την τάξη έχοντας βοηθό στις σκανταλιές του και τον μικρό Πέτρο. Όταν ο Πέτρος του έλεγε <<δεν είναι σωστό να κρύβουμε τα πράγματα των άλλων συμμαθητών μας>> ο Μάρκος απαντούσε ότι <<λίγη πλακίτσα δεν είναι κακό. Αστείο για να περνάμε όλοι όμορφα>>.

Κι έτσι επαναπαυόταν ο Πέτρος σε αυτές τις απαντήσεις του Μάρκου. Στο κάτω κάτω λίγη πλάκα δεν ενόχλησε ποτέ κανέναν.

Ελα όμως που ο Μάρκος είδε ότι πέρναγε πολύ ωραία έτσι, με αποτέλεσμα οι πλάκες και τα γέλια του να μην έχουν σταματημό. Κι ο Πέτρος ήξερε ότι πάντα πέρναγε όμορφα όταν έκανε το χατίρι του φίλου του.

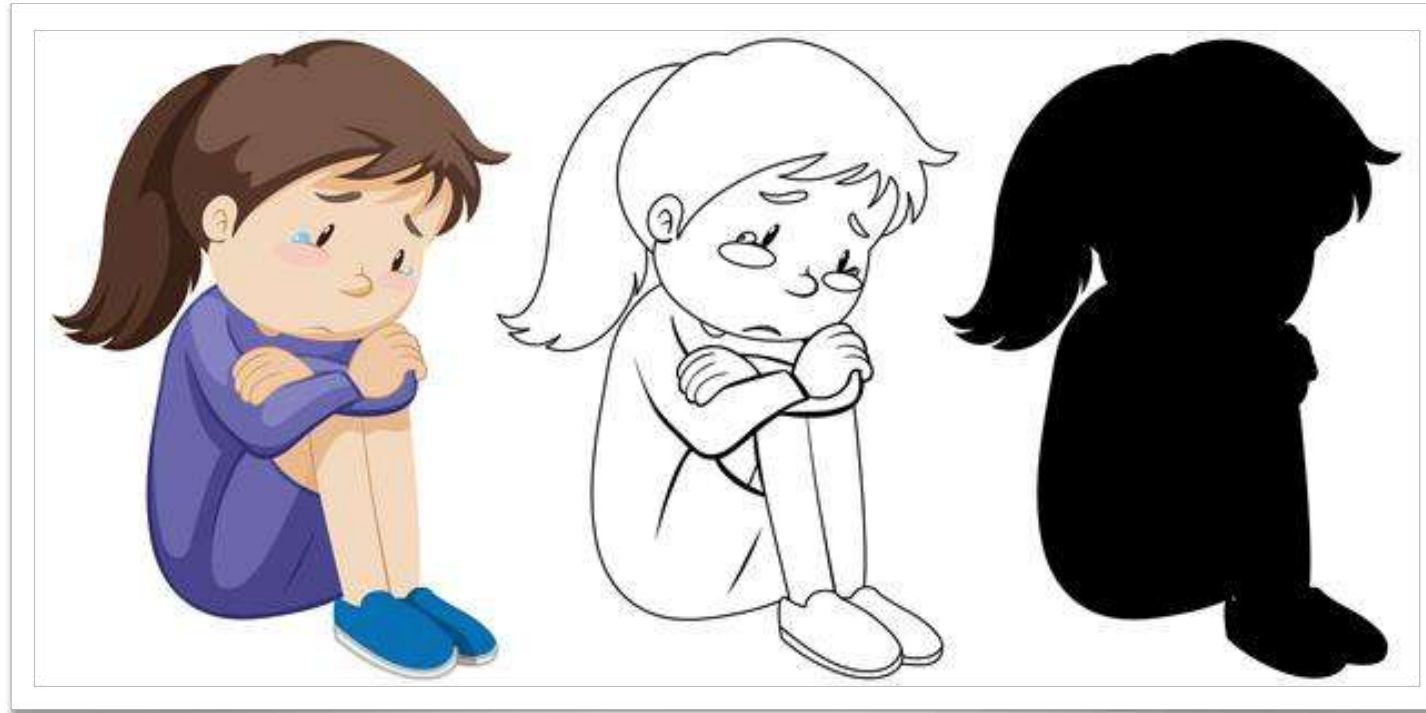
Μια μέρα ο Μάρκος μουντζούρωσε τη ζωγραφιά της Ειρήνης. Η Ειρήνη είχε ζωγραφίσει μια αφίσα τονίζοντας πόσο σημαντικό είναι να προστατεύουμε τα αδέσποτα ζώα.

Η μαμά της κι ο μπαμπάς της ασχολήθηκαν μαζί της για το έργο αυτό ένα ολόκληρο απόγευμα. Ο μπαμπάς ψάχνοντας πληροφορίες στο διαδίκτυο και η μαμά επιλέγοντας χρώματα και κόβοντας εικόνες με ζωάκια.

Χαρούμενη η Ειρήνη έφερε το έργο της αυτό στο σχολείο να το παρουσιάσει στην τάξη και να χαροποιήσει την δασκάλα της.

Όταν είδε τον Μάρκο να μουντζουρώνει το αγαπημένο σκυλάκι της γειτονιάς που είχε ζωγραφίσει και που το φρόντιζαν ενώ έμενε στο δρόμο, δάκρυα ανέβηκαν στα μάτια της.

Μα όταν είδε και τον Πέτρο να παίρνει ψαλίδι και να κόβει γύρω γύρω την αφίσα για να της δώσει σχήμα και μορφή τότε αισθάνθηκε απογοητευμένη, φοβισμένη, αδικημένη κι άρχισε να κλαίει με ένα σπαρακτικό κλάμα που το άκουσαν ακόμη και οι γείτονες.

Ο Μάρκος κι ο Πέτρος δεν περίμεναν αυτήν της την αντίδραση, στο κάτω κάτω μια απλή πλάκα ήταν κι άρχισαν να στενοχωριούνται και να φοβούνται κι αυτοί τώρα. Εφτασε τρέχοντας αναστατωμένη η δασκάλα στην τάξη και κοιτάζοντας την κατεστραμμένη ζωγραφιά προσπάθησε να παρηγορήσει την Ειρήνη ενώ επέβαλε συνέπειες στους δύο φίλους που βρέθηκαν στο γραφείο του Διευθυντή κλαίγοντας κι αυτοί και φωνάζοντας ότι ήταν ένα απλό αστείο.

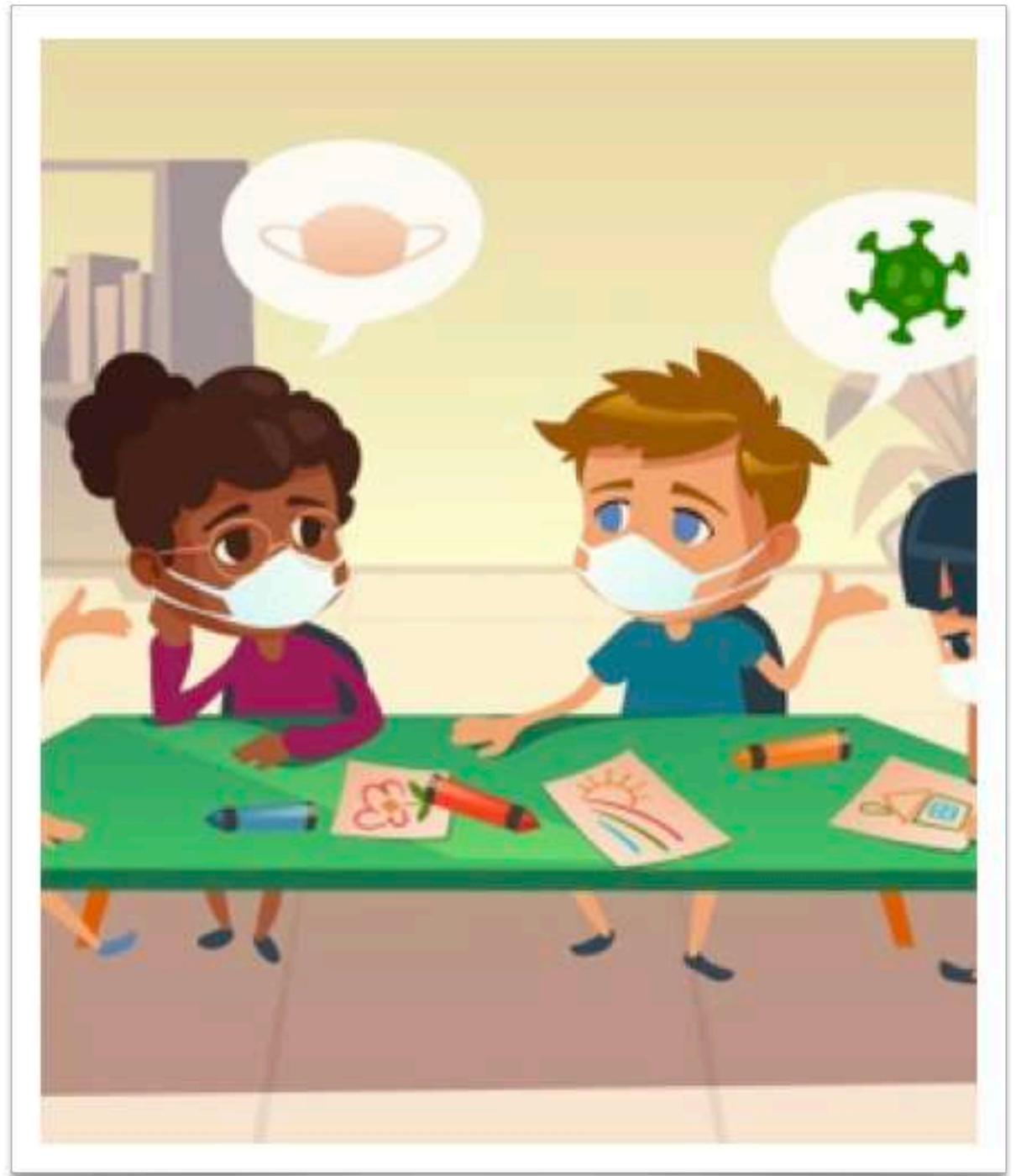

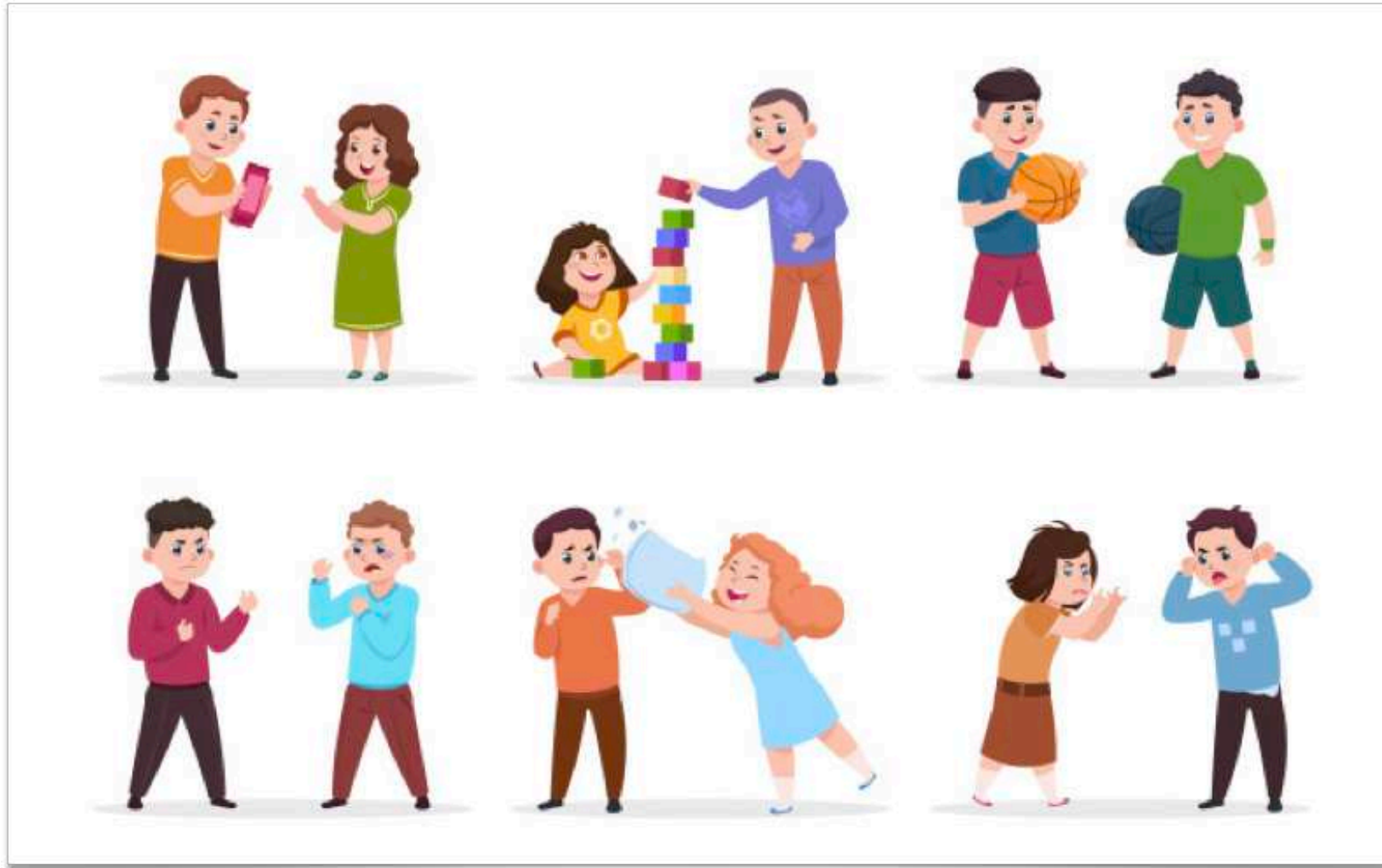
Ειδοποιήθηκαν και οι γονείς των παιδιών ενώ μετά από την επίπληξη των γονιών τους από τον Διευθυντή του σχολείου έκαναν οι δύο φίλοι να βρεθούν να παίξουν οι δυο τους τα απογεύματα μία ολόκληρη εβδομάδα.

Στο σχολείο ζήτησαν συγνώμη, βοήθησαν την Ειρήνη στις ασκήσεις της Γλώσσας κι έδειξαν ειλικρινή μεταμέλεια.

Μάλιστα ο Πέτρος
αποφάσισε να μην ξανά
κάνει πράγματα που δεν
αρέσουν στους άλλους.
Ομως αγάπαγε πολύ τον
φίλο του τον Μάρκο κι
έτσι τις επόμενες μέρες
τον βοήθησε ξανά στα
αστεία του.

Να φτύνουν τα φαγητά των άλλων παιδιών, να βάζουν τρικλοποδιές, να μασάνε με ανοιχτό το στόμα, να ρεύονται δυνατά, να αλλάζουν τις καρέκλες των συμμαθητών τους και τα πράγματά τους με αποτέλεσμα να γίνεται ένας χαμός μέσα στην τάξη. Η δασκάλα τους χώριζε για να μην είναι δίπλα δίπλα κι ο ένας παρασύρει τον άλλον.

Τους συμβούλευε κιόλας αλλά ο Μάρκος δεν άκουγε καθόλου ενώ ο Πέτρος άρχισε σιγά σιγά να αισθάνεται άσχημα με τις ενέργειες του πιο καλού του φίλου. Δεν χαιρόταν πια με τις επιλογές του Μάρκου για αστεία και σιγά σιγά είχε αρχίσει να αισθάνεται απαίσια στις υπόλοιπες ώρες της μέρας.

Τα πράγματα έγιναν ακόμα χειρότερα όταν μια μέρα ο Μάρκος ζήτησε από τον Πέτρο να τον βοηθήσει σε κάτι ξεκαρδιστικό

- Τι θέλεις να κάνουμε; Ποιο είναι το αστείο; ρώτησε ο Πέτρος.
- Είδες τι έφερε σήμερα ο Γιάννης; Ενα τεράστιο σάντουιτς με μαρούλι και ντομάτα και ζαμπόν και...
- Και είναι κακό αυτό; Το δεκατιανό του είναι, όπως έφαγες εσύ την μπανάνα σου, η μαμά του Γιάννη του ετοίμασε σάντουιτς σήμερα, συνέχισε ο Πέτρος.
- Τόσο καιρό δεν έφερνε σάντουιτς και το έφερε σήμερα που εγώ είχα μπανάνα. Θα του το πάρουμε και θα του το κρύψουμε, είπε ο Μάρκος.
- Δε θέλω, απάντησε ο Πέτρος, δεν είναι σωστό, θα πεινά μετά.

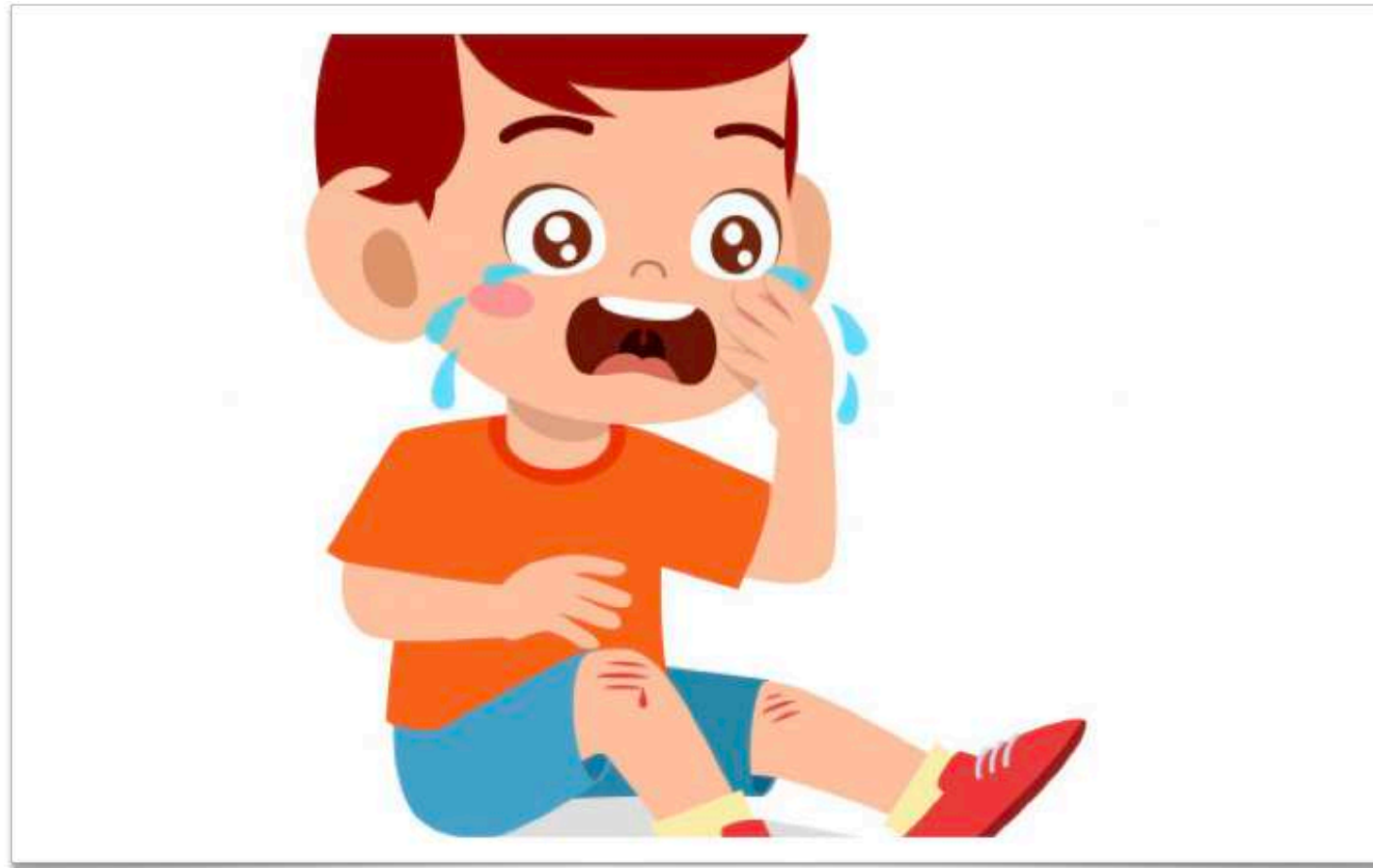

Όμως, επειδή ο Μάρκος θύμωσε με την απάντηση του Πέτρου αφού δεν έβρισκε διασκεδαστικό το παιχνίδι αυτό κι έπαψε να του μιλάει, ο Πέτρος στο τέλος αποφάσισε να τον βοηθήσει. Δεν ήθελε να βλέπει στενοχωρημένο τον φίλο του. Έτσι ο Πέτρος απασχόλησε τον Γιάννη κουβεντιάζοντας μαζί του κι ο Μάρκος ανενόχλητος πήρε από την τσάντα το γευστικό σάντουιτς και τρέχοντας στο προαύλιο το πέταξε στον σκουπιδοτενεκέ.

Τον είδε όμως η Ειρήνη που είπε στην δασκάλα της ότι ο Μάρκος πέταξε φαγητό στα σκουπίδια. Στο συμβούλιο της τάξης η δασκάλα ρωτούσε τον Μάρκο τι πέταξε στα σκουπίδια και γιατί αλλά ο Μάρκος δεν μιλούσε κι ο Πέτρος είχε αρχίσει να στενοχωριέται αφόρητα.

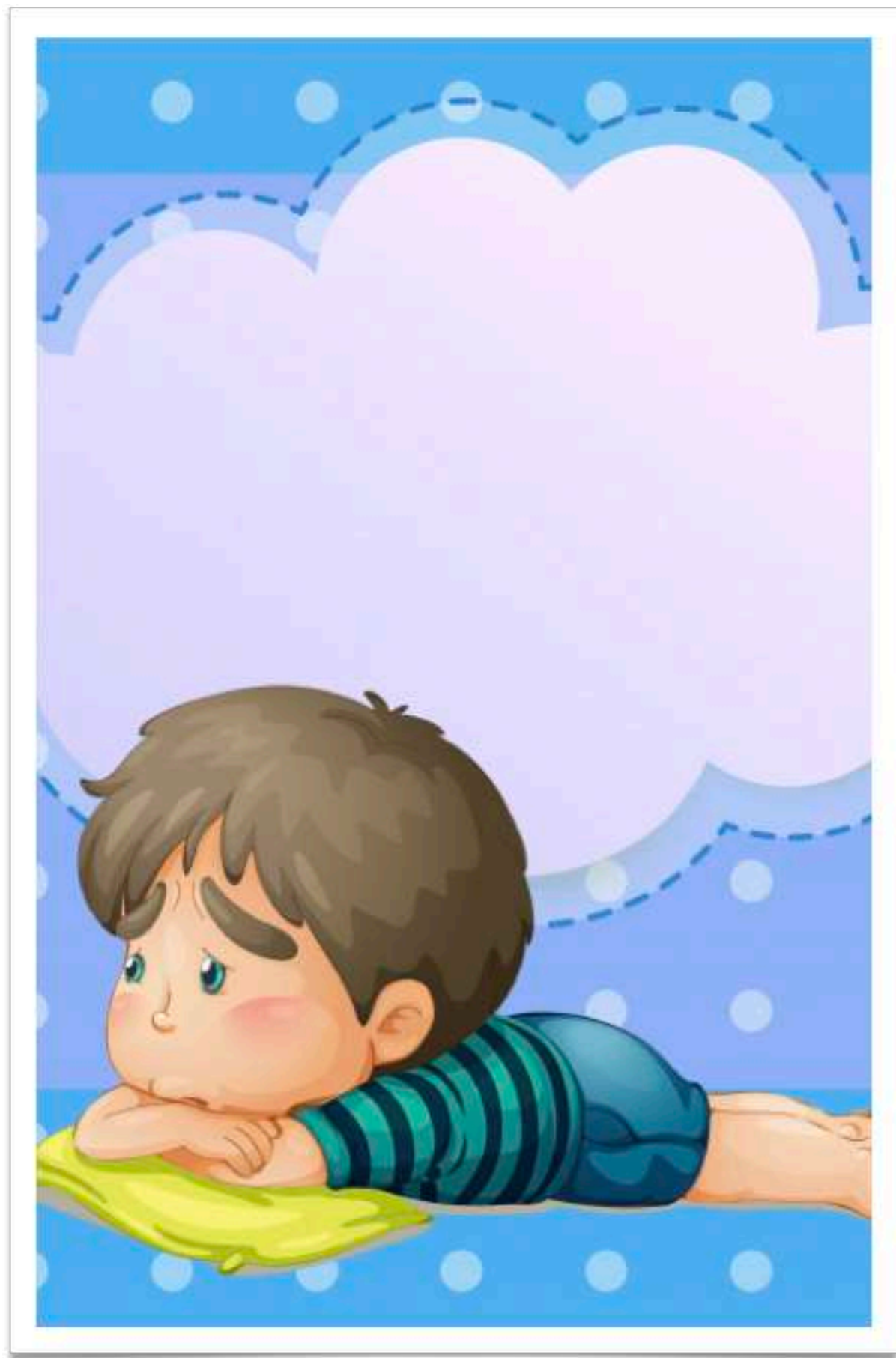
-Εκείνη την στιγμή ο Γιάννης είδε ότι έλειπε το σάντουιτς από την τσάντα του κι άρχισε να κλαίει.
-Κυρία, χτες πληρώθηκε ο πατέρας μου μετά από πολλούς μήνες και η μαμά μου χαρούμενη, μου αγόρασε ένα σάντουιτς από τον φούρνο που το έβλεπα κάθε μέρα και δεν μπορούσα να το αγοράσω. Και δεν είναι στην τσάντα μου, κάποιος μου το πήρε κι εγώ θα μείνω νηστικός και οι γονείς μου δεν έχουν άλλα λεφτά και δεν ξέρω πότε θα φάω τώρα σάντουιτς Κι ο Γιάννης άρχισε να κλαίει!

Δεν δυσκολεύτηκε η δασκάλα να καταλάβει ποιος πέταξε το σάντουιτς στα σκουπίδια κι όταν ζήτησε αυστηρά από τον Μάρκο να πει την αλήθεια τότε αποκαλύφθηκε ότι κι ο Πέτρος τον είχε βοηθήσει.

Τώρα όμως ήταν και η σειρά του Πέτρου να βάλει τα κλάματα

-Κυρία, δεν ήθελα να το κάνω, αλήθεια σας λέω, αλλά ο Μάρκος θύμωσε μαζί μου και δε με ήθελε για φίλο του άλλο πια. Κι εγώ τον αγαπώ και για να μείνουμε φίλοι τον βοήθησα στο αστείο του αυτό.

Η δασκάλα κοίταξε συμπνετικά τον Πέτρο καταλαβαίνοντας την ανάγκη του να έχει φίλους και αυτοί οι φίλοι να τον αγαπάνε και να θέλει να παίξει μαζί τους και καλώντας την μαμά του τον συμβούλεψε :

-Το να είσαι ένας πολύ καλός φίλος και για να σε αγαπάει ο φίλος σου δε σημαίνει ότι πάντα πρέπει να τον ακολουθείς σε αυτά που κάνει.

Μερικές φορές το να είσαι ο πιο καλός φίλος σημαίνει ότι πρέπει να βοηθήσεις τον φίλο σου να είναι και να δείχνει τον καλύτερο εαυτό του. Αυτό είναι η αληθινή φιλία.

Μάλιστα έδωσε συμβουλές σε όλη την τάξη λέγοντάς τους ότι η αγάπη είναι η αξία που κάνει καλύτερες τις σχέσεις όλων των ανθρώπων κι ότι μας δείχνει τον δρόμο για να είμαστε συμπονετικοί, ευγενικοί και με κατανόηση για τους άλλους συμμαθητές και φίλους μας.

Τόνισε επιπλέον πόσο σημαντικό είναι να βοηθούμε έναν φίλο να καταλάβει το λάθος του κι ότι όλα τα παιδιά μέσα σε αυτήν την αίθουσα ήταν σημαντικά, αξιαγάπητα και ικανά, ακόμη κι ο Πέτρος κι ο Μάρκος που τους στενοχωρούσε.

Η μητέρα του Πέτρου του έδωσε συμβουλές πως να βοηθήσει τον φίλο του δίνοντας πάντα το καλύτερο παράδειγμα και κάνοντας τα άλλα παιδιά χαρούμενα και την δασκάλα τους ευτυχισμένη. Επίσης οι γονείς του Μάρκου του είπαν ότι αγάπη για τους άλλους σημαίνει ότι θέλω το καλό τους κι όχι να τους στενοχωρώ για πλάκες που δε θέλουν.

Έτσι, όταν την άλλη μέρα ο Μάρκος ξεκίνησε πάλι τα αστεία ο Πέτρος με τις καλές του πράξεις ισορροπούσε τις καταστάσεις.

Έπαιρνε τα μολύβια των άλλων παιδιών ο Μάρκος, ο Πέτρος έδινε τα δικά του.

Έσχιζε τις ζωγραφιές των άλλων παιδιών ο Μάρκος, ο Πέτρος τα βοήθουσε και φτιάχνανε άλλες πιο ωραίες, παρηγορώντας τους κίόλας, δείχνοντας μάλιστα καλοσύνη και στο φίλο του τον Μάρκο.

Σιγά σιγά ο Μάρκος βλέποντας ότι ο Πέτρος είχε περισσότερους φίλους κι ότι ο φίλος του ήταν πιο χαρούμενος και γέλαγε περισσότερο από αυτόν παίζοντας με τους συμμαθητές του, βλέποντας και την δασκάλα τους πόσο εκτιμούσε τώρα τον Πέτρο για τις καλές του πράξεις, άρχισε σιγά σιγά να αλλάζει.

Ο Πέτρος του εξήγησε ότι δεν είναι όλα αστεία και πλακίτσες ειδικά αν στενοχωριέται και κλαίει ο άλλος κι αν και οι ίδιοι δεν αισθάνονται χαρά μέσα στην καρδιά τους με αυτά που κάνουν.

Ο Μάρκος σιγά σιγά, επειδή αγάπαγε τον φίλο του τον Πέτρο, αποφάσισε να αλλάξει στάση κι έζησαν συνετά, χαρούμενα και με τη φιλία τους πολύ δυνατή.